

בית משפט השלום בבית ים

ת"א 28467-03-21 אבן פניץ נ' הוצאת עתון הארץ בע"מ ואח'

תיק חיצוני:

לפני כבוד השופט אודי הקר

תובעת **סיון אבן פניץ**
ע"י ב"כ עוה"ד אדי בליטשטיין

נגד

נתבעים **1. הוצאת עתון הארץ בע"מ**
2. רן בר זיק
ע"י ב"כ עוה"ד שירה בריק-חיימוביץ'

פסק דין

1 תביעה לפיצוי כספי מכוח חוק איסור לשון הרע, תשכ"ה-1965 וחוק זכות יוצרים, תשס"ח-
2 2007. עילתה בכתבה שפרסם הנתבע באתר האינטרנט של הנתבעת וברשתות החברתיות
3 העוסקת בהאצת אתרי אינטרנט.

4 רקע:

5 1. התובעת עוסקת, בין היתר, בתחום שיפור מהירות טעינת אתרי אינטרנט (האצת אתרים).

6 2. הנתבעת 1 היא החברה המוציאה לאור את עיתון "הארץ", ובין היתר מפעילה את אתר
7 האינטרנט www.haaretz.co.il (להלן: "הנתבעת").

8 3. הנתבע 2 הוא כתב בעיתון הארץ בענייני אינטרנט וטכנולוגיה (להלן: "הנתבע").

9 4. ביום 22.2.2021 פרסם הנתבע כתבה באתר האינטרנט של הנתבעת (להלן: "הכתבה").
10 בכותרת הראשית והמשנית של הכתבה נכתב:

11 "הבטיחו לכם אתר מהיר יותר? הסיפור הבא ילמד אתכם ממי להיזהר
12 בעלי אתרים רבים דואגים למהירות הגלישה באתר, שבעיות בה יכולות להבריח
13 גולשים; את החשש הזה יכולים לנצל "אנשי מקצוע" שמבטיחים שיפור
14 במהירות, אך למעשה מבצעים הונאה מסוכנת".

15 לכותרות אלה צורפה תמונתה של התובעת (מתוך סרטוני פרסומת שהפיצה התובעת
16 באינטרנט במסגרת הקמפיין השיווקי שלה). בתחתית התמונה צוין:

בית משפט השלום בבית ים

ת"א 28467-03-21 אבן פניץ נ' הוצאת עתון הארץ בע"מ ואח'

תיק חיצוני:

1 "פניץ באחד מסרטוני הקידום בעמוד הפייסבוק שלה, טריק שעלול להזיק".
2 בגוף הכתבה, לאחר הסבר כללי על תחום שיפור המהירות של אתרי האינטרנט וכלי
3 הבדיקה בתחום זה, צוין כדלקמן:
4 "בתחילת פברואר החלו להתפרסם מודעות מאת סיון פניץ המציעות מבצע
5 מיוחד- האצת אתר תמורת 1,000 שקלים או פחות. מדובר במחיר מציאה של
6 ממש, כיוון ששירותים של מומחה טכני שבדק את הבעיות שיש באתר עולים
7 הרבה יותר. כאמור בעיות איטיות של אתר אינטרנט יכולות להיגרם ממגוון
8 סיבות- אך הפירסום של פניץ היה משכנע וכלל דוגמאות רבות לאתרים
9 שהואצו. עם תוצאות מתוך gtmetrix של "לפני" ו"אחרי" הטיפול שלה ושל
10 צוות המומחים שלה. עם תוצאות מאתר כזה לא ניתן להתווכח.
11 אך מבדיקה טכנית של האתרים שפניץ מציגה מתגלה שחלק מהאצת הביצועים
12 שהיא מציגה מתבצעת בטכניקה טכנית פשוטה שמשנה אך ורק את התוצאה
13 של בדיקת המהירות באתר gtmatrix. השיטה הטכנית כוללת קוד קצר,
14 המזהה את גרסת הדפדפן של תוכנת הבדיקה ואז מוחק את רוב חלקי האתר.
15 המחיקה, המתבצעת כשהאתר נטען, מאיצה מאוד את האתר, כיוון שהאתר כבר
16 לא כולל חלקים רבים ובעיקר תמונות וקבצים בנפח גבוה.
17 הקוד הוא פשוט מאוד גם לאנשים מן הישוב, וניתן למצוא אותו באתרים שפניץ
18 הציגה ללקוחות וכן באתרי לקוחות שהשתמשו בשירותיה: הקוד אומר בעצם
19 שאם הדפדפן הוא מהגרסה שבה gtmetrix הפעילה, יש להסיר את החלקים
20 באתר.
21 כך למשל אתר שנבדק ומכיל קוד כזה מקבל ציון c: ניתן לראות שהאתר שכלי
22 הבדיקה ראה הוא אתר לבן, ללא החלקים המרכזיים שלו.
23 כאשר אנו בודקים את אותו אתר אך מורים לו להזדהות בפני האתר
24 כ"פיירפוקס", אנו מקבלים תוצאות שונות לחלוטין [ציון f]
25 ניתן כמובן לראות שבבדיקה האמיתית אפשר לראות את האתר במלואו (בפינה
26 השמאלית העליונה), כיוון שאין שום קוד שהסתיר אותו.
27 מדובר בשיטה ידועה להאצת אתרים, שמשנה את הדירוג של האתר בכלי
28 הבדיקה למרות שאינה משנה את ההתנהגות שלו. השיטה הזו עלולה להזיק
29 מאוד לאתר ומכיוון לא צפוי: הדירוג של מנוע החיפוש של גוגל. מכיוון שגוגל
30 משקללת את ביצועי האתרים ואת התוכן בדירוג התוצאות, החברה לא
31 מתייחסת בסלחנות למצגי שווא בקוד. איתור של ניסיון כזה עלול לגרום ענישה
32 של מנוע החיפוש והורדת האתר בדירוג הפנימי של מנוע החיפוש, או אף את

בית משפט השלום בבית ים

ת"א 28467-03-21 אבן פניץ נ' הוצאת עתון הארץ בע"מ ואח'

תיק חיצוני:

1 הסרתו המוחלטת ממנוע החיפוש. כך בעל אתר קטן עלול להיענש פעמיים- גם
2 בתשלום על מצג שווא וגם בענישה עצמה.
3 לא מעט מקדמי ובוני אתרים סיפרו לי על פרקטיקות דומות שמתבצעות על ידי
4 מאיצי אתרים, כך שצריך בהחלט להיזהר. אם אתם שוכרים אדם שיאיץ לכם
5 את האתר, מחיר נמוך מדי עשוי להיות נורת אזהרה, גם אם הוא משתמש בכלים
6 שהם כביכול אובייקטיביים. חשוב לבקש ממנו דו"ח מסודר על מעשיו, ולוודא
7 שאין שימוש בשיטות לא מקובלות..."

8 5. בגוף הכתבה צורפו צילומי מסך ובסוף הכתבה הובאה תגובתה של התובעת לכתבה
9 ולאחריה תגובת הנתבע לתגובתה.

10 6. הנתבע פרסם את הדברים גם בעמודי הפייסבוק והטוויטר שלו. להלן הדברים שפורסמו
11 בעמוד הפייסבוק (נספח 4 לכתב התביעה):

12 "סיפור חשוב לבעלי עסקים שיכול למנוע נזק גדול ושברון לב וכיס : מהירות
13 אתר אינטרנט זה דבר מאוד חשוב לכל בעל אתר ובמיוחד לאנשים שנסמכים על
14 האתר לצרכי הפרנסה שלהם. אתר איטי לא רק שמברח קונים, הוא גם גורם
15 לענישה של גוגל והורדה בדירוג במנוע החיפוש. הבעיה היא שלהאיץ אתר זה
16 סיפור מסובך כי יש המון פרמטרים שמשפיעים על מהירות טעינת אתר-
17 ראשית השרת, העומס על השרת בינינו [כך במקור] לבין השרת, הרשת האישית
18 וכמובן התוכנה שיש על השרת ואתרים אחרים שנמצאים על השרת. זו הסיבה
19 שזה סיפור יקר וגם שאת בדיקות המהירות עושים עם אתרים כמו gtmatrix:
20 אתר השוואות נייטרלי לבדיקת ביצוע אתר.

21 הכירו את Sivan Paniz- מאיצת אתרי אינטרנט המתחייבת בפרסומה להאצת
22 אתר במהירות בתמורה למחיר נמוך. כהוכחה היא מציגה תוצאות לפני ואחרי
23 אך כתוצאה מדיון בפורום מקצועי, הלכתי לבדוק את האתרים שהיא מפרסמת
24 ולצערי ראיתי שבאתרים שבדקתי היא משתמשת בפרקטיקה שעלולה להזיק
25 והיא ממש לא היחידה. הפרקטיקה היא זיהוי תוכנת בדיקת המהירות והסתרת
26 אלמנטים שונים רק כאשר התוכנה נכנסת לפעולה. זה נעשה באמצעות קוד
27 פשוט שבאמת לא צריך להיות מומחה כדי להבין מה הוא עושה. כל אדם יכול
28 לקרוא ולהבין מה הוא עושה: מוריד אלמנטים לפי user agent מסוים שהוא
29 של תוכנת הבדיקה.

30 כשאלמנטים שלמים לא נטענים אז מהירות האתר קופצת. אפשר לראות את זה
31 בתמונות שצירפתי ממש בקלות. תוכנת הבדיקה מציגה אתר ריק עם ציון מעולה
32 בעוד שהאתר המלא מקבל ציון פחות טוב.

בית משפט השלום בבית ים

ת"א 28467-03-21 אבן פניץ נ' הוצאת עתון הארץ בע"מ ואח'

תיק חיצוני:

1 זו פרקטיקה ידועה שלא תורמת להאצת האתר למשתמשים אבל מעבר לזה-
 2 היא עלולה להזיק מול גוגל. גוגל מאוד לא אוהבת משחקים כאלו ועלולה להעניש
 3 את האתר על הסתרת תוכן וקישורים וכך בעל העסק/אתר עלול לחטוף פעמיים.
 4 גם לשלם וגם להיענש.
 5 מה המסקנה? ראשית לחשוד במחיר נמוך. שנית לפני שפונים למאיץ לבדוק את
 6 האתר עצמאית לפני ואחרי וכן לוודא עם המאיץ מה הוא עושה. מאיצים טובים
 7 לא יתחייבו לביצועים אלא יתחייבו לפעולות שישפרו את המהירות.
 8 לצערי בתקופת קורונה הלחץ על העסקים והאנשים הוא רב ובגלל הלחץ הזה
 9 אפשר לעשות טעויות או כל מיני תרגילים שפשוט יזיקו. אם יש תחום פרוץ הוא
 10 תחום בניית האתרים/דיגיטל ולצערי צריך לבדוק בשבע עיניים. מקווה
 11 שסייעתי".

12 דברים בנוסח דומה פורסמו גם בעמוד הטוויטר של הנתבע (נספח 5 לכתב התביעה).

תמצית טענות התובעת

13

14 7. התובעת טוענת, כי הכתבה עסקה אך ורק בה, נקבה באופן מפורש בשמה, ואלה אף צורפו
 15 מספר תמונות שלה. לטענתה, משילוב הנתונים ברור שהנתבעים ייחסו לה מעשי הונאה
 16 ונוכלות והזהירו את הגולשים מפניה. עוד צוין בכתבה, לגבי פעולת התובעת, כי "השיטה
 17 הטכנית כוללת קוד קצר המזהה את גרסת הדפדפן של תוכנת הבדיקה ואז מוחק את רוב
 18 חלקי האתר. המחיקה, המתבצעת כשהאתר נטען מאיצה מאוד את האתר, כיוון שהאתר
 19 כבר לא כולל חלקים רבים ובעיקר תמונות וקבצים בנפח גבוה". לטענתה, בניגוד לכתב,
 20 הרי ש"הקוד הקצר" אינו מוחק שום דבר באתר וכלל לא מדובר בקוד הרלוונטי לכל
 21 הדפדפנים. אם הקוד היה אחראי למחיקה כלשהי, הרי שהאתר לא היה נטען בפועל. משפט
 22 זה מלמד את הקורא כי לכאורה נגרם נזק כלשהו לאתר, ולא כך הדבר. לכל היותר ניתן
 23 לטעון כי הקוד משהה (ולא מוחק) טעינת אלמנטים מסוימים באתר, ובכך מאפשר את
 24 טעינת האתר בצורה מהירה יותר. מעבר לכך, מלבד הקוד בו התובעת עשתה שימוש עבור
 25 חלק מלקחותיה, היא ביצעה ומבצעת גם פעולות נוספות, לרבות בשימוש בכלים נוספים
 26 המקובלים בתעשייה זו על מנת להאיץ את האתרים. הנתבע לא ציין עובדה זו בכתבה.

27 8. ועוד: הנתבעים לא טרחו להציג כל אסמכתא מטעם לכך שהקוד שהוזכר בכתבה (או קוד
 28 אחר הדומה לו) מהווה "מצג שווא" או עשוי להוביל לענישה כלשהי מצד גוגל, ולא בכדי.
 29 מוסיפה התובעת כי בהתייחס לתגובתה לכתבה, הכוללת קישורים לאתר שסיימה לשפר,
 30 הוסיף הנתבע בפרסום מטעמו כי: "...הקישורים שפניץ מציגה הם לא מאותו שרת, וכן
 31 האתר שאותו היא האיצה ומציגה פה סובל מקבצים שבורים שלא נטענים לאחר הטיפול

בית משפט השלום בבית ים

ת"א 28467-03-21 אבן פניץ נ' הוצאת עתון הארץ בע"מ ואח'

תיק חיצוני:

1 שלה". לטענתה, לא ידוע לה על כל "קבצים שבורים שלא נטענים" ובעלת האתר כלל לא
2 פנתה אליה בתלונה בעניין זה. הקישורים שהוצגו הם מאותו שרת, ובאתר הספציפי אליו
3 התייחסו הנתבעים כלל לא הוזן הקוד המפורט בכתבה בזמן ביצוע הבדיקות.
4 עוד טוענת התובעת, כי הנתבע ביצע את הבדיקות משרת הממוקם בקנדה. כפי שהנתבע
5 עצמו כתב בכתבה, מרחק השרת משפיע על מהירות הטעינה, ולא בכדי הנתבע ביצע את
6 בדיקתו מהשרת המרוחק ביותר מישראל, במקום משרת קרוב הרבה יותר, כגון שרת
7 מלונדון. בצורה זו דווקא הנתבע הציג נתון מעוות ושגוי שכל מטרתו הייתה להראות טעינה
8 איטית ככל הניתן. בהצגת הדברים התיימר הנתבע להציג נתונים אובייקטיביים לכאורה,
9 אך הדברים פורסמו באופן מניפולטיבי ומטעה.
10 בנוסף טוענת התובעת, כי הנתבעים לא ביקשו וכמובן לא קיבלו רשות לעשות שימוש
11 בתמונותיה. בכך שעשו זאת הם הפרו את זכות היוצרים שלה ואת זכותה המוסרית
12 בתמונות בהתאם לחוק זכות יוצרים.
13 התובעת טוענת כי בעקבות פרסום הכתבה, היא נתקלה באין ספור פניות זועמות הן מצד
14 לקוחותיה בעבר והן מצד לקוחות שהתעניינו בשירותיה והסכימו לשכור את שירותיה אך
15 טרם שילמו לה. לקוחות רבים ביטלו את הזמנותיהם, לקוחות נוספים איימו בהגשת
16 תביעות נגדה ומספר לקוחות איימו אף לפגוע בה. בעקבות פרסום הכתבה, שמה הטוב נפגע
17 אנושות, ולראיה הפניות והאיומים אשר הופנו אליה.
18 לאור האמור, התובעת טוענת כי היא זכאית לפיצוי ללא הוכחת נזק מכוח חוק איסור לשון
19 הרע והיא העמידה את תביעתה ברכיב זה על סך של 175 אלף ש"ח (בהתאם להודעה מיום
20 6.6.22 בעניין חלוקת סכום התביעה).
21 את תביעתה בעילת הפרות חוק זכות יוצרים (הפרת זכות יוצרים והפרת זכותה המוסרית)
22 העמידה התובעת על סך של 100,000 ש"ח. בנוסף התובעת עתרה לסעד של פיצוי בסך של
23 25,000 ש"ח מכוח חוק עוולות מסחריות - בכך שהנתבעים פרסמו מידע כוזב על עסקה
24 ו/או משלח ידה ו/או מקצועה.

תמצית טענות הנתבעים

25
26 9. הנתבעים טוענים כי הפרסום הנטען הוא פרסום מקצועי שנועד להביא לידיעת הקוראים
27 תופעה חשובה בתחום האצת אתרים. עסקינן בפרסום של עניין ציבורי שתוכנו אמת
28 ושנעשה בתום לב כשירות לציבור.
29 לאור פוטנציאל הנזק הרב הטמון בביצוע מניפולציות במסגרת מתן שירות של האצת
30 אתרים, ערך הנתבע תחקיר לבדיקת פרסומי התובעת שהבטיחה שירותי האצת אתרים,

בית משפט השלום בבית ים

ת"א 28467-03-21 אבן פניץ נ' הוצאת עתון הארץ בע"מ ואח'

תיק חיצוני:

- 1 וזאת במחיר נמוך משמעותית מהמקובל בשוק. בבדיקתנו המקצועית העלה הנתבע,
2 שהתובעת מציעה את שירות האצת האתרים במרשתת, בין היתר באמצעות מניפולציה
3 טכנולוגית שיש בה, בין השאר, לפגוע ביישומי האתרים ותפקודם ולסכן את בעלי האתרים
4 בהטלת סנקציות נגדם על ידי מנוע החיפוש הפופולארי בעולם – "גוגל".
- 5 10. לנתבעים התברר, כי לא זו בלבד שלקוחותיה של התובעת לא קיבלו את השירות שהוצג
6 להם עבור כספם, אלא שפעולותיה של התובעת עלולות להזיק להם באופן שיעמיד את
7 האתרים בסכנת הנמכת דירוג עד כדי סילוקם ממנוע החיפוש (גוגל) שמשמעותה הפרקטית
8 היא חיסול גישת הקהל הרחב לאתר (מעין ניתוק וירטואלי). לפיכך היא הוצגה בכתבה
9 ובפרסומים כדוגמא למי שפעילותה נעשית באופן הנושא עמו חשש לגרימת נזק לאתר,
10 אשר ייתכן וצרכני השירותים (בעלי האתרים) אינם מודעים לו.
- 11 תחקיר הנתבע העלה כי במקום לבצע פעולות לגיטימיות (לרוב מורכבות) הנדרשות להאצה
12 אותנטית של אתרים, היא השתמשה בפרקטיקה פסולה אשר מציגה למעשה האצה
13 פיקטיבית- התובעת שתלה באתרים קוד שגורם להסרת אלמנטים מהותיים מתוכם כאשר
14 הוא מזהה שנערכת להם בדיקת מהירות (ב"דפדפן" המיועד לכך); כך האתרים הפכו קלים
15 יותר, והתובעת יכולה להציג ללקוחותיה תוצאות שהראו "שיפור" מהירות טעינת האתר,
16 מבלי שלקוחותיה יודעים כי למעשה האתר לא נטען מהר יותר אלא רק תוצאות הבדיקה
17 מציגות תוצאה טובה יותר, שעה שלצורך הבדיקה הוסרו מהאתר פונקציות משמעותיות.
18 טענת התובעת כאילו לכל היותר ניתנה פקודת "השהייה" ולא "הסרה" היא טענה חסרת
19 בסיס החושפת בורות מקצועית גם כשזו נוגעת למושגי יסוד של תכנות, שכן פקודת
20 "השהייה" נכתבת באופן שונה לגמרי תוך שימוש בפקודות אחרות שאין להן זכר בקוד.
- 21 11. לעניין טענת התובעת כי התובעת לא הציגה כל אסמכתא שהקוד עשוי להוביל לענישה מצד
22 גוגל- הרי שגוגל פרסמה את מדיניות הענישה שלה באשר לביצוע מניפולציות בהאצת
23 אתרים כפי שמופיע למשל באתר הרשמי שלה, ולאור פרסום זה ודאי שעלולה להינקט
24 ענישה נגד אתרים הפועלים בפרקטיקה זו.
- 25 12. לעניין טענת התובעת לפיה ביצוע הבדיקות משרת הממוקם בקנדה משפיע על מהירות
26 הטעינה - הרי שהבדיקות השונות נעשו באותם תנאים בדיוק כאשר המשתנה היחיד הוא
27 זהות הדפדפן. על כן, במקרה זה אין חשיבות למיקום הבדיקה, כיוון שהיא לא נועדה
28 להשוות בין תוצאות הבדיקה של הנתבע לתוצאות הבדיקה של התובעת אלא להשוות בין
29 שתי בדיקות שערך הנתבע מאותו מקום ובאותם שרתים.
- 30 13. לטענת הנתבעים, פרסום השלכות ממצאי הבדיקה מותר על פי החוק ומהווה אף חובה
31 מקצועית, מוסרית וציבורית שלה. במסגרת הכתבה הובאה תגובתה המלאה של התובעת
32 וכן צורפו "לינקים" שהתובעת הפנתה אליהם כדי לתמוך בתגובתה. על הפרסום חלות
33 הגנות "אמת בפרסום" ו"תום לב" הקבועות בחוק איסור לשון הרע. עסקינן בפרסום אמת

בית משפט השלום בבתי ים

ת"א 28467-03-21 אבן פניץ נ' הוצאת עתון הארץ בע"מ ואח'

תיק חיצוני:

1 בנושא שיש בו עניין ציבורי אשר נעשה בתום לב ועל כן הוא מוגן בהתאם להוראות החוק.
2 הנתבעים פעלו אך ורק מתוך שיקולים עיתונאיים בלבד. הטענה בדבר כוונה לפגוע בתובעת
3 אינה נכונה ולא הוכחה. לטענתם, בכתבה שובץ צילום מסך מתוך סרטוני פרסומת שהפיצה
4 וקידמה התובעת במרשתת, במסגרת הקמפיין השיווקי למכירת שירותיה ללקוחות
5 פוטנציאליים. צילומי המסך מהווים חלק בלתי נפרד מסקירה, דיווח עיתונאי וביקורת על
6 אודות השירותים שמספקת התובעת, ופרסומם מותר ומוגן ומהווה "שימוש הוגן" מובהק
7 ו"העתקה של יצירה הממוקמת במקום ציבורי" (מרשתת), ולפיכך הפרסום מוגן בהתאם
8 להוראות חוק זכות יוצרים.
9 עוד טוענים הנתבעים כי טענת התובעת להפרת סעיף 2 לחוק עוולות מסחריות חסרת כל
10 יסוד ואינה רלוונטית לטיב היחסים שבין התובעת לנתבעים, שכן מדובר בעילה המהווה
11 חלק מהסדר כולל שקבע המחוקק כדי "להבטיח כללים בסיסיים של תחרות הוגנת ולהציב
12 גבולות לשחקני השוק". ברור כי לנתבעים אין כל תחרות עסקית עם התובעת.
13 לעניין טענות התובעת על הנזקים שנגרמו לה- נזקים אלו לא הוכחו ומכל מקום אין
14 לתובעת להלין, אלא על עצמה. התובעת בחרה במודע לקיים פרקטיקה מזיקה, שאינה
15 מקובלת על אנשי המקצוע בתחום ועלולה לגרום נזק ממשי ונקיטת סנקציות חמורות נגד
16 מי שהשתמשו בשירותיה עד כדי סגירת עסקיהם.
17 לאור האמור, לטענתם, הפרסומים אינם מהווים לשון הרע, או הפרת זכות יוצרים, או
18 עוולה מסחרית כמשמעותם בחוק ומכל מקום עסקינן בפרסומים מוגנים על פי "י דין".
19 14. התובעת הגישה תצהיר ותצהיר משלים מטעמה. כן העיד המומחה מטעמה, מר אוראל
20 יהי-שלום, אשר הגיש חוות דעת בתיק. מטעם הנתבעים העיד הנתבע והמומחה מטעמם,
21 מר שי תודר. בנוסף הגישו הנתבעים תצהירים של גב' לירז פוסטון, מר אור פיאלקוב ומר
22 טל זולברג. לאחר שנחקרו העדים והוגשו סיכומי הצדדים, בשל התיק להכרעה.

23

24

דיון והכרעה:

25 15. אקדים ואתנצל על העיכוב במתן פסק הדין, אשר נגרם, בין היתר, בשל שהותי בשירות
26 מילואים במהלך חלק מהחודשים שלאחר הגשת סיכומי הצדדים.
27 16. לאחר שבחנתי את טענות הצדדים והראיות שהוצגו בתיק, הגעתי למסקנה כי דין התביעה
28 להידחות. להלן יפורטו הטעמים לכך.
29 17. אנמק מבלי להידרש לטענות המהוות הרחבת חזית, טענות שנזנחו בסיכומי הצדדים או
30 טענות שאינן נדרשות לצורך ההכרעה בהליך.

בית משפט השלום בבית ים

ת"א 21-03-28467 אבן פניץ נ' הוצאת עתון הארץ בע"מ ואח'

תיק חיצוני:

1 הכתבה והפרסומים מהווים פרסום לשון הרע כהגדרת החוק

2 18. ב-ע"א 4534/02 רשת שוקן בע"מ נ' לוני הרציקוביץ, פ"ד נח(3) 558 (2004) התווה בית
3 המשפט העליון את האופן בו נערכת בחינת תביעה מכוח חוק איסור לשון הרע:

4 "ניתוח ביטוי במסגרת עוולת לשון הרע נעשה בארבעה שלבים: בשלב הראשון,
5 יש לשלוף מתוך הביטוי את המשמעות העולה ממנו לפי אמות המידה המקובלות
6 על האדם הסביר, כלומר יש לפרש את הביטוי באופן אובייקטיבי, בהתאם
7 לנסיבות החיצוניות וללשון המשתמעת (שנהר [39], בעמ' 109). בשלב השני, יש
8 לברר, בהתאם לתכלית החוק לאיזונים חוקתיים, אם מדובר בביטוי אשר החוק
9 מטיל חבות בגינו, בהתאם לסעיפים 1 ו-2 לחוק..בשלב השלישי בהנחה שעברנו
10 את המשוכה השנייה, יש לברר אם עומדת למפרסם אחת ההגנות המנויות
11 בסעיפים 13-15 לחוק. השלב האחרון הוא שלב הפיצויים. ודוק: 'האיזון החוקתי
12 בין הזכות לשם הטוב ולפרטיות לבין הזכות לחופש הביטוי משתרע הן על קביעת
13 האחריות (בנזיקין ובפלילים) בגין לשון הרע והן על קביעת הסעדים הננקטים
14 כאשר מתגבשת האחריות, (פרשת אמר [1] בעמ' 520). כך האיזון שולט על
15 קביעת הגדרתם של הביטויים המהווים לשון הרע, על היקפן של ההגנות
16 המנויות בחוק ועל סוגיית הפיצויים".

17 19. סעיפים 1 ו-2 לחוק איסור לשון הרע מגדירים את המונחים "לשון הרע" ו "פרסום". אין
18 חולק כי פרסום הכתבות באתר האינטרנט וברשתות החברתיות מהווה פרסום כהגדרתו
19 בחוק והנתבעת אף הבהירה כי פרסמה את הכתבות בכוונה מתוך חובה ציבורית. על כן,
20 יש לבחון האם הכתבה מהווה לשון הרע.

21 20. השאלה אם פרסום מהווה לשון הרע היא שאלה פרשנית שבחינתה אובייקטיבית, קרי
22 כיצד מפרש האדם הסביר את האמור בפרסום. לצורך כך אין חשיבות לשאלה האם
23 הפרסום מתפרש כפוגע בעיני הנפגע או האם המפרסם התכוון לפגוע בנפגע (ע"א (מחוזי
24 ת"א) 12-06-29415 הוצאת עיתון הארץ נ' עודד קאשי, מיום 22.1.14).

25 21. בענייננו הכתבה מייחסת לתובעת ביצוע "הונאה מסוכנת". זאת כבר נכתב בכותרת
26 המשנה. בגוף הכתבה צוין, בין היתר, כי חלק מהשירות שהתובעת מציעה ללקוחותיה
27 מתבצע בטכניקה פשוטה שמשנה את התוצאה של בדיקת המהירות באתר gtmatrix
28 (בלבד). השיטה משנה את הדירוג של האתר בכלי הבדיקה למרות שאינה משנה בפועל את
29 ההתנהגות שלו ויש בכך סכנה. ברור כי יש בדברים אלה כדי לפגוע במשלח ידה של
30 התובעת, לבזותה ולהשפילה בעיני הבריות, כלשון סעיף 1 לחוק על תתי סעיפיו.

31 22. משקבעתי כי הפרסומים מהווים "פרסום לשון הרע" על פי הוראות החוק, אבחן האם קמה
32 לנתבעים הגנה מתוך ההגנות הקבועות בחוק.

בית משפט השלום בבית ים

ת"א 28467-03-21 אבן פניץ נ' הוצאת עתון הארץ בע"מ ואח'

תיק חיצוני:

1

הגנת אמת בפרסום:

2

23. הגנת אמת בפרסום קבועה בסעיף 14 לחוק איסור לשון הרע שקובע כי:

3

"במשפט פלילי או אזרחי בשל לשון הרע תהא זאת הגנה טובה שהדבר שפורסם

4

היה אמת והיה בפרסום עניין ציבורי; הגנה זו לא תישלל בשל כך בלבד שלא

5

הוכחה אמיתותו של פרט לוואי שאין בו פגיעה של ממש".

6

24. לצורך הוכחת קיומה של הגנה זו יש להוכיח שני יסודות מצטברים: האחד - שתוכן

7

הפרסום היה אמת; והשני - קיומו של עניין ציבורי בפרסום. ההכרעה בסוגיות אלו תעשה

8

על בסיס מבחן אובייקטיבי (אורי שנהר, דיני לשון הרע (1997) עמ' 216) והנטל להוכחת

9

קיומם של יסודות אלה מוטל על הנתבע הטוען לתחולת ההגנה.

25. להוכחת היסוד הראשון - אמיתות הפרסום, על הנתבע להראות התאמה בין תוכן הפרסום

11

ובין המציאות האובייקטיבית, כפי שהוכחה בראיות במהלך המשפט [שנהר, 217].

26. בענייננו הנתבעים עמדו בנטל ההוכחה להוכיח את הטענה המרכזית העולה מהכתבה לפיה

13

חלק משמעותי מ"האצת" האתר שמבטיחה התובעת, מתבצע באמצעות הוספת קוד

14

שגורם לכך שבעת בחינת האתר בכלי הבדיקה, חלקים מהאתר אינם "נטענים" (בין אם

15

חלקים אלו נמחקים ובין אם הם מושהים). פעולות אלו אינם משפרים את מהירות עליית

16

האתר המלא (כפי שהוא) והם אף אינם מופעלים בדרך קבע, אלא אך ורק בגרסאות

17

מסוימות של "דפדפנים" המשמשים לבדיקת מהירות האתר. מטרת פעולות אלו היא

18

להשפיע רק על תוצאות הבדיקה ולא על מהירות האתר בפועל (וזאת על מנת לשפר את

19

דירוג האתר המושפע מתוצאות הבדיקה).

27. לעניין זה ראו הדברים שכתבה התובעת בעצמה בהתכתבות עם מר אור פיאלקוב שהסב

21

את תשומת ליבה כי מדובר לדבריו בהונאה (סעי' 8 לתצהירו):

22

"..ציניתי כבר כמה פעמים שהגודל אני לא עושה שיפור מהירות רק ב

23

"GtMetrix".

24

בתגובה ענה לה מר פיאלקוב:

25

"מה? את כותבת שאת מאיצה את האתרים".

28. חקירתה של התובעת לעניין זה הייתה מתחמקת ומעלה תהיות (בלשון המעטה).

27

כשהופנתה לדברים אלה העולים מתצהירו של מר פיאלקוב, העידה כי היא כלל אינה

28

זוכרת את ההתכתבות עמו (עמ' 51-52 לתמליל הדיון מיום 26.3.23). בתצהירה המשלים

29

ציינה כי כלל לא ברור כביכול שהשיחה התבצעה עמה (סעי' 57), טענה שמוטב היה שלא

30

תיטען והיה מצופה מהתובעת להתייחס לגופם של דברים ללא ניסיון התחמקות. זאת היה

31

בידה לעשות גם בחקירתה, אך התובעת נמנעה מלעשות זאת וסיבותיה עמה.

32

29. לעניין זה ראו גם חקירתו של המומחה מטעם התובעת מר יהי שלום (עמוד 6 לתמליל,

בית משפט השלום בבית ים

ת"א 28467-03-21 אבן פניץ נ' הוצאת עתון הארץ בע"מ ואח'

תיק חיצוני:

- 1 שורות 31-32): "אני אסביר כן. הקוד מה שהוא נטען גם ע"י הנתבעים כן? הוא לא מציג
2 חלקים באתר"; וכן (עמוד 9, שורות 1-3): "המשמעות היא שהוא אומר בעצם לא לטעון
3 את אותם רכיבים, זה המשמעות. בהחלט אפשר לטעון אותם גם לאחר מכן באמצעות כל
4 מיני פקודות, או-קיי?".
- 5 30. מוסיף המומחה מטעם התובעת, כי חלק מהפעולות מצויות "בתחום האפור" כאשר
6 המטרה היא למעשה "לתחמן את גוגל" (עמ' 28 לתמליל הדיון מיום 26.3.23):
7 "רוב הדברים שגבירתי מדברת על דברים בתוך התחום האפור. כולנו עושים
8 את זה כולנו מותחים את הגבולות. גוגל בעצמה את רוב המדיניות שלה לא
9 באמת אוכפת. יש הרבה מאוד דברים בקניית קישורים, רוב הפעולות שאנחנו
10 עושים גוגל מצהירה שהרי מה אנחנו עושים? אנחנו מנסים לתחמן את גוגל.
11 זה כאילו מה זה קידום אתר? באופן טבעי אם היינו סורקים את האתר, האתר
12 היה מתקדם טבעית. התפקיד שלנו כמאיצי אתרים וכמקדמי אתרים זה
13 בעצם לנסות לעבוד על מנוע החיפוש ולגרום לו לחשוב שאנחנו יותר
14 רלוונטיים ויותר, באמצעות כל מיני פעולות וחלק מהדברים גם משפרים את
15 החוויה, אבל פעולת קידום אתרים זה להנדס את המנוע לאחור ולגרום לו
16 לחשוב שאנחנו הכי רלוונטי ולהגיע לדירוגים הכי גבוהים. אז מטבע הדברים
17 מובנה בתפקיד הזה לנסות למתוח את אותם הגבולות של גוגל ולנסות בעצם
18 להשיג יתרון על פני מתחרים אחרים על אותם ביטויים".
- 19 31. בהמשך עדותו העיד מר יהי שלום כי אכן ישנן הרבה מאוד פעולות שלא נועדו לקדם באמת
20 את מהירות טעינת האתר אלא מתרכזות אך ורק בתוצאות הבדיקה (עמ' 28 לתמליל הדיון
21 מיום 26.3.23). למעשה לא הוכחש כי הזנת הקוד האמור מטרתה "לעבוד" על כלי הבדיקה
22 שבדק את מהירות טעינת האתר (שהיא אחד המדדים הנבדקים לשם דירוג האתר
23 ב"גוגל") מבלי להאיץ את האתר עצמו. כשנשאל אם הזנת הקוד היא באותו "תחום אפור",
24 השיב תשובה מתחמקת כי יש להתייחס לכל "קונטקסט הפעולות שנעשו" (עמ' 29 לתמליל
25 הדיון מיום 26.3.23).
- 26 32. גם מקוד המקור ניתן ללמוד שפעולתה של התובעת היא להסיר קבצים בעת בדיקת
27 המהירות, באמצעות פקודת: "remove". קוד המקור צורף אף לכתבה והתובעת לא סתרה
28 את עדותו של מומחה הנתבעים לעניין זה. המומחה מטעמה העיד אף הוא כי קיימות
29 פקודות "remove", וכי חלק מפקודות אלו אף הוסרו מהקוד בשלב מאוחר יותר (עמוד 10
30 לתמליל) והתובעת והמומחה לא נתנו הסבר לפקודות אלו ולא הבהירו מה היא הפקודה
31 ל"הסרת קבצים" ומה היא הפקודה ל"השהיית קבצים" חרף טענתם כי הקבצים רק
32 הושהו ולא נמחקו (הגם שאין בטענה זו כדי לשנות). לטענת מומחה הנתבעת קבצים
33 שניתנה לגביהם פקודת "remove", יכולים להיטען בשלב מאוחר יותר (ובכך להיות רק

בית משפט השלום בבית ים

ת"א 28467-03-21 אבן פניץ נ' הוצאת עתון הארץ בע"מ ואח'

תיק חיצוני:

- 1 מושהים) אך נדרשת הוראה (שורות קוד) מפורשת לכך. עם זאת לא הוצגה כל ראיה לכך
2 שבקוד התובעת קיימת הוראה שכזו. לעומתם מומחה הנתבעים הבהיר כי עסקינן בקבצים
3 שהוסרו.
4 33. אני אף מעדיף את חוות דעתו של מומחה הנתבעים על פני חוות דעתו של מומחה הנתבעת,
5 לפיה הזנת הקוד האמור אינה מקובלת כעבודה לגיטימית בתעשייה ואני מקבל לעניין זה
6 את האמור בחוות דעתו של מומחה הנתבעים (שלא נסתרה) כי (סעי' 47 לחוות הדעת):
7 "בסעיף 28 לכתב התביעה התובעת טוענת כי מעבר לשימוש בקוד הנ"ל
8 (בחלק מלקוחותיה) היא השתמשה גם בכלים נוספים, המקובלים
9 בתעשייה, על מנת להאיץ אתרים. לטעמי בכך מודה התובעת (גם אם על דרך
10 ההנגדה) שהכלי של הקוד האמור אינו מקובל בתעשייה.
11 למען הסר ספק: אינני טוען שהיא לא השתמשה בכלים נוספים; יחד עם
12 זאת, אילו הכלים הנוספים (המקובלים) בהם עשתה שימוש היו מביאים
13 לתוצאות משביעות רצון- על שום מה ולמה נזקקה בחלק מהמקרים לקוד לא
14 מקובל שמערים על כלי הבדיקה על מנת שיתקבל ציון שאינו משקף את
15 מהירות האתר האמיתית?"
16 ובהמשך (סעי' 49 לחוות הדעת):
17 "כפי שניתן לראות, אכן בוצע שיפור ביצועים מסוים.
18 אלא שבעזרת הפרקטיקות המקובלות והאמיתיות, התובעת לא הגיעה
19 לציונים משביעי רצון ולכן הכניסה סקריפט שמרמה את GTmetrix כדי
20 שכלי המדידה יחשוב שמדובר בדף קל משקל עם מעט בקשות".
21 34. לאור האמור אני סבור שהנתבעים עמדו בנטל המוטל עליהם להוכיח את טענתם העיקרית
22 לעניין השימוש בקוד שאינו מאיץ את האתר בפועל, אלא משפיע רק על כלי הבדיקה שבוחן
23 את מהירות טעינת האתר.
24 35. מצאתי כי עיקרו של הפרסום הוא אמת וכי התובעת מאיצה אתרים על ידי הזנת פקודות
25 שכתוצאה מהן בזמן בדיקתו, האתר אינו "נטען" במלואו (לפחות לא באופן בו הוא "נטען"
26 שלא לצרכי הבדיקה).
27 36. התובעת מלינה בעיקר על שלושה עניינים המהווים לשון הרע לטענתה: הכותרת וכותרת
28 המשנה של הכתבה - ולעניין זה מוסיפה התובעת כי בחלק מהאתרים מופיעה רק תמונתה
29 עם כותרת הכתבה ועל כן מי שנחשף להם ואינו "פותח" את ה"קישור" לכתבה עלול לקבל
30 רושם לא נכון של הטענות כלפיה; ובתוכן הכתבה - האמירה כי מעשיה מהווים הונאה;
31 וכי פעולותיה עלולות לגרום נזק לאתר ולנזק של פגיעה מצד "גוגל".
32 37. אקדים, כי משמצאתי שעיקר הכתבה, לב ליבה ועניינה המרכזי הם אמת. ממילא, אין בכך
33 שפרט מסוים, שאין בו פגיעה מהותית בתובעת, גם אם אינו מדויק כדי לשלול מהנתבעים

בית משפט השלום בבית ים

ת"א 28467-03-21 אבן פניץ נ' הוצאת עתון הארץ בע"מ ואח'

תיק חיצוני:

- 1 את הגנתם. וכדברי לשון החוק: " הגנה זו לא תישלל בשל כך בלבד שלא הוכחה אמיתותו
2 של פרט לוואי שאין בו פגיעה של ממש". למעלה מן הצורך אדרש בקצרה לטענות התובעת
3 ביחס לשלוש הטענות האמורות.
- 4 38. אשר לכותרת ולכותרת המשנה – לא מצאתי כי האמור בכותרות אלו אינו אמת. כמפורט
5 לעיל ולהלן, מצאתי שתוכן הכותרות, הן לעניין "הונאה" והן לעניין הזהירות הנדרשת
6 מלקוחות, נכונות.
- 7 39. אשר לטענת התובעת, כי בחלק מהאתרים ניתן לראות רק את תמונתה של התובעת ואת
8 כותרות הכתבה ללא הכתבה עצמה (אלא אם לוחצים על ה"קישור" על מנת לצפות בה).
9 לא מצאתי שיש בכך להקים לתובעת עילה, שעה שקבעתי כי הכותרת וכותרת המשנה
10 חוסות כשלעצמן תחת הגנת "אמת דברתי", גם לאחר בחינה מוקפדת של הכותרות (ת"א
11 43503-01-21 – עניין יורוי אליו הפנתה התובעת).
- 12 40. לטענת התובעת מעשיה אינם מהווים "הונאה" ואין בהם כדי להוות "סכנה" או "להזיק"
13 – אינני מקבל טענה זו.
- 14 41. מצאתי שחלק ניכר מפעולותיה של התובעת נועד לגרום לכך שבמבחן שנערך לאתר תתקבל
15 תוצאה שאינה משקפת את המהירות האמתית של האתר ואת המהירות בה האתר "נטען"
16 וכי למעשה טעינת האתר ומהירותו מואצת לצורך המבחן מבלי שהיא מואצת באותה מידה
17 בשעה שהוא מופעל שלא לצרכי מבחן. אינני סבור שכינוי פעולה זו כ"הונאה" (לפחות כלפי
18 הגורם שעורך את המבחן – "גוגל" או מי מטעמה) אינו אמת, לא כל שכן באופן המזכה את
19 התובעת בסעד.
- 20 42. יתרה מכך, התובעת לא הביאה כל ראיה לכך שהיא מגלה ללקוחותיה מראש כי חלק ניכר
21 מהשירות שהיא מעניקה אינו מאיץ את האתר בפועל, אלא אך משפר את תוצאות המבחן
22 (ובהתאם את דירוג האתר). לא רק שלא הוכח שהלקוחות מודעים לכך, אלא הובאה ראיה
23 לכך שלפחות חלק מהלקוחות לא היו מודעים לכך מראש. גם טענות התובעת (הגם שאלו
24 לא הוכחו) כי בעקבות הפרסום היא קיבלה פניות וטרוניות שהסבו לה נזק, וכי היו שאף
25 סרבו לשלם לה או דרשו את כספם בחזרה, מלמדת כי לקוחות אלו לא היו מודעים לכך.
- 26 43. התובעת מציגה עצמה בפני לקוחותיה כמי שמספקת שירות של האצת אתרים. התובעת
27 לא הביאה כל ראיה לכך שהיא אומרת ללקוחותיה כי פעולותיה מובילות לכך שיהיה הבדל
28 בין מהירות האתר לצרכי בדיקתו בכלי הבדיקה לבין מהירותו בעת השימוש הרגיל שיעשו
29 בו משתמשי האתר (שלא לצרכי בדיקה או ב"דפדפנים" אחרים). היא לא הציגה ראיה
30 כלשהי לכך שלקוחותיה מסכימים לכך ואף לא לכך שבעת השימוש ב"דפדפן" בו נערכת
31 הבדיקה האתר לא ייטען במלואו או שייטען תוך שהיית חלקים ממנו. טענתה כי לא
32 נתקבלו תלונות כלשהן מלקוחות נסתרה על ידי הנתבעים (עדותם של ה"ה פוסטן וזולברג
33 וההתכתבות שצורפה). עדותה של התובעת לעניין זה, חוסר זיכרון, מחיקת מיילים, ואי

בית משפט השלום בבית ים

ת"א 28467-03-21 אבן פניץ נ' הוצאת עתון הארץ בע"מ ואח'

תיק חיצוני:

- 1 הצגת מסמכים, מעלה תהיות, לרבות העובדה שלא נתנה הסבר סביר לכך שהשיבה למר
2 זולברג את כספו ובדבר טענתה כי ההתכתבות בינה לבין הגב' פוסטן אינה קריאה (עמודים
3 38-37, 43, 47-45, 53-54, ו-66 לתמליל). התובעת אף לא הביאה ולו לקוח אחד שיתמוך
4 בטענותיה או שיעיד כי גילתה לו מראש שחלק ניכר מעבודתה אינו להאיץ את האתר
5 בפועל, אלא לשפר את תוצאות בדיקת האתר בלבד.
- 6 44. אשר לטענה כי לא נגרם לאתר נזק. אומנם לא הוכח כי לאתרים להם התובעת נתנה שירות
7 נגרם נזק או נמחקו תכנים או קבצים לצמיתות ובאופן גורף, שכן דומה כי המניפולציה
8 האמור אינה מופעלת בשגרה אלא אך לצרכי הבדיקה ובגרסת ה"דפדפנים" בהם מתבצעת
9 הבדיקה (ועל כן יש פער בין מהירות "טעינת" האתר בבדיקה לעומת מהירות "טעינתו"
10 שלא בבדיקה). אולם הטענה שנגרם לאתר נזק בעת הבדיקה (ובדפדפן העדכני בו מתבצעת
11 הבדיקה) לא נסתרה ואף לא הוכח שלא יכול להיגרם נזק מכך ש"גוגל" תפעיל נגד האתר
12 ענישה. אבהיר:
- 13 45. בכתבה ציין הנתבע כי פעולותיה של התובעת עלולות להזיק ללקוחותיה, תוך שהובהר
14 שהנזק מתבטא בשניים: האחד – שישלמו על שירות שאינו זה בו הם חפצים; השני – שגוגל
15 עלולה להפעיל נגד האתר ענישה. וכך נכתב בכתבה: " **זו פרקטיקה ידועה שלא תורמת**
16 **להאצת האתר למשתמשים אבל מעבר לזה- היא עלולה להזיק מול גוגל. גוגל מאוד לא**
17 **אוהבת משחקים כאלו ועלולה להעניש את האתר על הסתרת תוכן וקישורים וכך בעל**
18 **העסק/אתר עלול לחטוף פעמיים. גם לשלם וגם להיענש**".
- 19 46. בכתבה לא נטען כי פעולותיה של התובעת גורמות נזקים קבועים לאתר ואף המומחה
20 מטעם הנתבעים הבהיר זאת בחוות דעתו (סעיף 28). מקריאת הכתבה מובן, כי שורות
21 הקוד המסירות חלקים מהאתר מופעלות רק על גרסאות ספציפיות של "דפדפנים" בהם
22 מתבצעות הבדיקות וכי בדפדפנים אחרים פקודות הסרת הקבצים אינן מופעלות. לפיכך
23 מובן מהכתבה, כי ב"דפדפנים" אלו (בהם נעשה השימוש הרגיל של הלקוחות) לא מוסרים
24 קבצים ולא נגרם נזק לאתר. וכך נכתב בכתבה: " **הקוד אומר בעצם שאם הדפדפן הוא**
25 **מהגרסה שבה gtmetrix הפעילה, יש להסיר את החלקים באתר**". מהכתבה אף ברור,
26 כי כשהאתר הועלה באמצעות "דפדפן" אחר הוא עלה במלואו ללא קבצים חסרים (אך
27 לאט יותר): " **ניתן כמובן לראות שבבדיקה האמיתית אפשר לראות את האתר במלואו**
28 **(בפינה השמאלית העליונה), כיוון שאין שום קוד שהסתיר אותו**".
- 29 47. עם זאת, בסוף הכתבה, לאחר שהובאה תגובת התובעת, הוסיף הנתבע כי: "... **בנוסף,**
30 **הקישורים שפניץ מציגה הם לא מאותו שרת, וכן האתר שאותו היא האיצה ומציגה פה**
31 **סובל מקבצים שבורים שלא נטענים לאחר הטיפול שלה**".
- 32 48. הנתבע התייחס רק לאתר אחד בו מצא "קבצים שבורים" שלא נטענו, מבלי שציין שהדבר
33 קרה בעקבות הטיפול או כי "הקבצים השבורים" קיימים גם במקרה בו האתר מועלה

בית משפט השלום בבית ים

ת"א 28467-03-21 אבן פניץ נ' הוצאת עתון הארץ בע"מ ואח'

תיק חיצוני:

- 1 באמצעות "דפדפן" אחר שלא לצרכי הבדיקה. טענה זו לא נסתרה. אף דומה שאין מחלוקת
2 כי בבחינת מהירות טעינת האתרים (ב"דפדפנים בהם מופעל הקוד עם פעולות
3 ה"remove") אכן לא נטענים כל חלקי האתר באופן תקין. זאת לכאורה גם בעת בדיקת
4 האתר וגם בעת טעינתו באמצעות ה"דפדפן" בו נערכת הבדיקה שלא לצרכי בדיקה (גם אם
5 מרבית הלקוחות אינם עושים שימוש ב"דפדפן זה לצורך טעינת האתר).
- 6 49. הנתבעת לא הצליחה להפריך את הטענות בדבר "קבצים שבורים" שהתגלו באתר הספציפי
7 בו טיפלה ושהלקוח התלונן על כך, ועדותו של הנתבע לא נסתרה. אולם, כאמור, דומה כי
8 גם המומחה מטעם התובעת וגם המומחה מטעם הנתבעים מסכימים, כי אין בקוד
9 שהתובעת עושה בו שימוש כדי להוביל לתוצאה של "קבצים שבורים" בדפדפנים שלגביהם
10 לא מוחלת פקודת ה"remove". עובדה זו לא צוינה מפורשות בכתבה.
- 11 50. יתכן והיה מקום בכתבה להבהיר באופן מפורש כי לא נמצא שפעולות התובעת מסבות
12 לאתר נזק במקרים בהם האתר "נפתח" שלא באמצעות ה"דפדפנים" שבהם נערכות
13 הבדיקה (או בגרסאות אחרות של אותם "דפדפנים"), שכן במרביתם המוחלט של
14 המקרים, האתרים אינם "נפתחים באמצעות "דפדפנים" אלו. אולם גם אם כך הוא, אין
15 בכך לשלול את הטענה בדבר האמת בפרסום (כאמור לעיל).
- 16 51. טענה זו היא שולית בכתבה (בתגובה לתגובת התובעת) וגם אם יתכן והיה מקום להבהיר
17 זאת, אין בכך לשלול מהנתבעת את הגנת האמת בפרסום.
- 18 52. טענתם העיקרית של הנתבעים היא, כי עיקר הנזק עלול להיגרם מכך ש"גוגל" תגלה את
19 אופי הפעולות ו"תעניש" את האתר העושה בהן שימוש. טענה זו לא נסתרה והיא אף סבירה
20 בנסיבות העניין ומצאתי לקבלה.
- 21 53. לא מצאתי שהנתבעים היו צריכים לזמן לעדות נציג של "גוגל" אשר יעיד כי "גוגל" מענישה
22 אתרים בשל פעולות אלו, הגם שלא הייתה לכך נפקות משמעותית. הנתבעים לא טענו כי
23 "גוגל" הענישה או מענישה כיום אתרים המפעילים את שיטת התובעת, אלא שעלול
24 להיגרם נזק בעתיד לאתרים בשל כך. טענה זו לא נסתרה והיא סבירה בעיני, בפרט לאור
25 חוות דעתו של המומחה מטעם הנתבעים לעניין זה ולאור מדיניות "גוגל" שפורסמה
26 והובאה כראיה. מכל מקום, התובעת לא טענה כי היא מציינת בפני לקוחותיה עובדה זו
27 והיא אינה מציגה להם כי קיים סיכון כלשהו, על מנת שיוכלו להחליט האם הם רוצים
28 ליטול אותו אם לאו.
- 29 54. למעלה מן הצורך אוסיף, כי מר יהי שלום (המומחה מטעם התובעת) העיד בחקירתו כי
30 "גוגל" אינה אוכפת לרוב את המדיניות שלה (עמ' 28 לתמליל הדיון):
- 31 **"אדוני אין שום דבר ברור בתחום הזה בצורה של כזו שברמת ודאות מאוד גבוהה**
32 **זה יפגע באתר. יש יש אולי מעט מאוד דברים כאלה שנקרא שחורים. רוב**

בית משפט השלום בבית ים

ת"א 28467-03-21 אבן פניץ נ' הוצאת עתון הארץ בע"מ ואח'

תיק חיצוני:

- 1 הדברים שגברתי מדברת על דברים בתוך התחום האפור, כולנו עושים את זה
2 כולנו מותחים את הגבולות. גוגל בעצמה את רוב המדיניות שלה לא באמת
3 אוכפת. יש הרבה מאוד דברים בקניית קישורים, רוב הפעולות שאנחנו עושים
4 גוגל מצהירה שהרי מה אנחנו עושים? אנחנו מנסים לתחמן את גוגל. זה כאילו
5 מה זה קידום אתר? באופן טבעי אם היינו סורקים את האתר, האתר היה
6 מתקדם טבעית. התפקיד שלנו כמאצי אתרים וכמקדמי אתרים זה בעצם לנסות
7 לעבוד על מנוע החיפוש ולגרום לו לחשוב שאנחנו יותר רלוונטיים ויותר,
8 באמצעות כל מיני פעולות וחלק מהדברים גם משפרים את החוויה, אבל פעולת
9 קידום אתרים זה להנדס את המנוע לאחור ולגרום לו לחשוב שאנחנו הכי רלוונטי
10 ולהגיע לדירוגים הכי גבוהים. אז מטבע הדברים מובנה בתפקיד הזה לנסות
11 למתוח את אותם הגבולות של של גוגל ולנסות בעצם להשיג יתרון על פני
12 מתחרים אחרים על אותם ביטויים אדוני. זה בעצם,"
- 13 55. לעניין זה צוין בכתבה כי הפעולה הנ"ל עלולה להזיק מאוד לאתר ככל שגוגל תאכוף את
14 המדיניות שלה בנוגע למצגי שווא שנחשפים. לפיכך צוין בכתבה כי:
15 "איתור של ניסיון כזה עלול לגרום ענישה של מנוע החיפוש והורדת האתר
16 בדירוג הפנימי של מנוע החיפוש, או אף את הסרתו המוחלטת ממנוע החיפוש.
17 כך בעל אתר קטן עלול להיענש פעמיים- גם בתשלום על מצג שווא וגם בענישה
18 עצמה".
- 19 56. לעניין זה ראו עמ' 98 לתצהירי הנתבעים Hidden text and links שם צוין כי כל ניסיון
20 לעשות מניפולציה במנוע החיפוש מהווה הפרה של הוראות גוגל עם סנקציות בצידה.
21 57. לאור האמור, מצאתי כי מה שנכתב בכתבה לעניין האפשרות לענישה מצד גוגל (שעלולה
22 לקרות), חוסה אף היא תחת הגנת האמת בפרסום.
23 58. לסיום פרק זה אציין, כי לא מצאתי להרחיב בטענות התובעת לעניין אופי הבדיקה שערכו
24 הנתבעים, אם עשו שימוש בשרת מרוחק, אם עשו שימוש בדפדפן מסוג מסוים, אם בדקו
25 גרסה זהה של הקוד והאתר או כל טענה אחרת לעניין אופן הבדיקה, הגם שמצאתי כי
26 הבדיקה הייתה ראויה. זאת, שעה שמצאתי כי מסקנות הבדיקה, והעובדות המהותיות
27 שנטען כי הן מהווה לשון הרע, נמצאו כנכונות וכדברי אמת. מצאתי שהנתבעת הוכיחה
28 שהתובעת אכן מפעילה מניפולציה על הבדיקה באופן שבעת הבדיקה חלק מהאתר אינו
29 "עולה" כפי שהוא אמור לעלות ובכך מהירות האתר נחזית להיות גבוה מזו שהיא באמת.
30 59. גם אם הייתי מקבל את טענת התובעת בדבר אי דיוקים בבדיקה שביצע הנתבע וטענותיה
31 על דרך ביצוע הבדיקה (ואיני קובע שיש לקבל טענות אלו), הרי שלא כל אי דיוק (ואף לא
32 כל טעות) מהווה "לשון הרע" ולא כל אי דיוק מקים עילת תביעה מכוח החוק. התובעת לא
33 טענה בכתב התביעה כי אי הדיוקים הנטענים או כי הפגמים הנטענים בבדיקה מהווים

בית משפט השלום בבית ים

ת"א 28467-03-21 אבן פניץ נ' הוצאת עתון הארץ בע"מ ואח'

תיק חיצוני:

- 1 "לשון הרע" ואף לא כי נגרמו לה נזקים מאי דיוקים אלו, אלא כי מסקנות הבדיקה מהוות
2 "לשון הרע" וכי מסקנות הכתבה הסבו לה נזקים. מסקנות שמצאתי כי הן אמת.
- 3 60. אומנם אני סבור כי הנתבעים היו יכולים לפרסם את הכתבה באופן שונה, ואף היה ראוי
4 שכך יעשו (ועל כך בקצרה להלן) אולם אין בהם כדי לשלול מהנתבעים את הגנתם בטענת
5 "אמת דיברתי", אלא לכל היותר להשפיע על פסיקת הוצאות ההליך.
- 6 61. אשר ליסוד השני שבסעיף 14 לחוק, בדבר עניין ציבורי, הפסיקה אימצה את "מבחן
7 התועלת". מבחן זה קובע כי "עניין ציבורי" בפרסום מתקיים אם הפרסום טומן בחובו
8 תועלת לציבור, אם הוא תורם לגיבוש דעת קהל בעניין מסוים, אם יש בו כדי לתרום לשיח
9 הדמוקרטי, לשיפור אורחות חיים וכיוצא באלה, וכי קיומו של אינטרס ציבורי בפרסום
10 הוא עניין נורמטיבי אשר נגזר מתפיסות מקובלות בחברה וממדיניות שיפוטית [ע"א
11 10281/03 קורן נ' ארגוב, מיום 12.12.06]. כמו כן נקבע כי את המונח "עניין ציבורי" יש
12 לפרש על דרך ההרחבה [ע"א 751/10 פלוני נ' דיין אורבך, מיום 8.2.12 פסקה 103].
- 13 62. אני סבור כי הפרסום בעניינו טומן בחובו תועלת אמיתית לציבור במסירת מידע חשוב.
14 עסקינן בכתבה צרכנית ואזהרה לציבור בקשר לפעולותיה של התובעת ושל מאיצי אתרים
15 נוספים הפועלים בדרך דומה יכול לסייע לציבור לגבש דעתו בנוגע למתן השירות שהתובעת
16 מציעה, מסייעת לציבור בבחינת התקשרות עם מאיצי אתרים אחרים, תוך מודעות לכך
17 שיש מהם שפועלים בדרך דומה, ואף מסייעת לציבור בבחינת כדאיות ההתקשרות
18 בעסקאות מסוג זה.
- 19 63. לאור האמור, אני קובע כי חלה על הפרסום הגנת האמת בפרסום בהתאם לסעיף 14 לחוק
20 איסור לשון הרע.

הגנת תום הלב:

- 21
- 22 64. סעיף 15 לחוק איסור לשון הרע קובע כי תקום הגנה לנתבע מקום שעשה את הפרסום בתום
23 לב באחת הנסיבות המנויות בסעיף. סעיף 16 לחוק מגדיר את נטלי ההוכחה. סעי' 16(א)
24 לחוק קובע כי פרסום באחת הנסיבות המנויות בסעיף 15, שלא חרג מתחום הסביר
25 בנסיבות העניין, מקים חזקה בדבר תום לב.
- 26 סעיף 16(ב) קובע חזקה הפוכה אם מתקיימת בפרסום אחת מהנסיבות המנויות בסעיפי
27 המשנה שלו.
- 28 65. הנתבעים הפנו בכתב הגנתם לסעיפים 15(2) (3) (4) (5) (6) לחוק. לטענתם, מעבר להיות
29 הפרסום נכון חשוב ומועיל, מדובר בפרסום שהנתבעים ראו מילוי חובה מקצועית, מוסרית
30 וציבורית לעשותו (ס"ק 2), לשם הגנה על עניינם הכשר של קוראיהם הצרכנים (ס"ק 3),
31 תוך הבעת דעה וביקורת על התנהגותה ומעשיה של התובעת בקשר לעניין ציבורי כפי
32 שהתבטא בקמפיין פרסומי שעשתה בפומבי ושירות שנתנה לרבים (ס"ק 4, 5, 6) - סעי' 30

בית משפט השלום בבית ים

ת"א 28467-03-21 אבן פניץ נ' הוצאת עתון הארץ בע"מ ואח'

תיק חיצוני:

- 1 לסיכומי הנתבעים.
- 2 66. מצאתי לקבל טענה זו ובפרט לאור הוראת סעיף 15(3) לחוק, הקובע חזקה במקרה בו:
- 3 "הפרסום נעשה לשם הגנה על עניין אישי כשר של הנאשם או הנתבע, של
- 4 האדם שאליו הופנה הפרסום או של מי שאותו אדם מעוניין בו עניין אישי כשר".
- 5 67. הפרסום מושא הליך זה עומד בתנאי זה, שכן הוא נעשה על מנת להזהיר את ציבור
- 6 הלקוחות הרלוונטי, קרי לשם הגנה על עניין אישי כשר של ציבור הלקוחות אליו הפנה
- 7 הפרסום. אוסיף, כי פרסום זה, המהווה ביקורת עיתונאית על שירות, נכלל אף תחת
- 8 החזקה בסעיף 15 (6) לחוק.
- 9 68. על מנת לבחון האם עומדת לנתבעים חזקת תום הלב, יש לבחון האם הפרסום לא חרג
- 10 מתחום הסביר באותן נסיבות, כאמור בסעיף 16(א) לחוק, או שמא חלה החזקה ההפוכה
- 11 כאמור בסעיף 16(ב) לחוק.
- 12 69. בעניין סבירות הפרסום ראו האמור בעניין בן גביר (רע"א 10520/03 בן גביר נ' דנקנר, מיום
- 13 12.11.06) כי:
- 14 "תנאי הסבירות לצורך חזקת תום הלב בענייננו מבקש לאזן בין חופש הביטוי
- 15 להגנה על כבוד האדם ושמו הטוב. הוא מעמיד את תכליתה החברתית של ההגנה
- 16 בהקשרה הספציפי, מול ערך ההגנה על שמו וכבודו של האדם. יסוד הסבירות
- 17 בחזקת תום הלב מחייב בחינה של מידתה ואיכותה של הפגיעה, על רקע נסיבות
- 18 המקרה, והערכה נורמטיבית האם הפגיעה ראויה להגנה (ע"א 5653/98 אמיליו
- 19 פלוס נ' חלוץ פ"ד נה(5) 865, 900 (להלן- פרשת פלוס). להתנהגות המפרסם
- 20 טרם הפרסום, בשעת הפרסום, ולאחריו משמעות בעלת משקל בהקשר
- 21 לסבירות הפרסום. טיב הפרסום ותוכנו גם הם משליכים על סבירות הפרסום.
- 22 פרסום שנועד כל כולו לפגוע, להעליב ולבזות עשוי להיחשב חורג מן הסביר,
- 23 וחזרה על התבטאויות פוגעניות בהזדמנויות נוספות עשויה לשלול תום לב ..
- 24 מניסוחן של חזקות תום הלב עולה כי יש קשר גומלין הדוק בין סבירות הפרסום
- 25 בנסיבות בהן נעשה, לבין שאלת תום הלב של המפרסם. מתחם הסבירות
- 26 הנורמטיבי שבמסגרתו נעשה הפרסום עשוי להצביע על תום ליבו של המפרסם
- 27 לשון הרע; לעומת זאת, חריגה ממתחם הסבירות מעלה חזקה של העדר תום לב,
- 28 אשר אם לא הופרכה, לא תקנה הגנה למפרסם האמירה הפוגענית".
- 29 70. אני סבור כי הפרסום בענייננו אינו חורג מתחום הסביר. נראה כי הפרסום נשען על בסיס
- 30 עובדתי מוצק והוא תולדה של עבודה עיתונאית ראויה. הפרסום מנוסח בלשון מאופקת
- 31 ואינו משתלח בתובעת. אומנם ניתן היה להשתמש בלשון אחרת אך לא עולה מהפרסום כי
- 32 הוא נועד לבזות ולהשפיל, אלא להזהיר את ציבור הלקוחות הרלוונטי לפרסום. ניסוח
- 33 הכתבה הוא מידתי ומתון בנסיבות המקרה. הנתבעים נתנו לנתבעת זכות תגובה שפורסמה

בית משפט השלום בבית ים

ת"א 28467-03-21 אבן פניץ נ' הוצאת עתון הארץ בע"מ ואח'

תיק חיצוני:

- 1 בכתבה באופן ראוי (עם הקישורים אליה הפנתה התובעת) ולא מצאתי כי הנתבעים היו
2 מונעים ממניעים זרים בפרסום הכתבה, זולת ההיבט הצרכני והעיתונאי. לאור זאת, יש
3 תחולה לחזקת תום הלב הקבועה בסעיף 16(א) לחוק איסור לשון הרע.
- 4 71. אציין, כי אומנם יש לתמוהה מדוע בחרו הנתבעים לציין רק את שמה של התובעת ולצרף
5 תמונתה (גם אם לטענתם לא התכוונו לכך שהתמונה תופיע בכתבה אלא הסרטון, ש"נעצר"
6 על תמונת התובעת). עם זאת הנתבעים ציינו כי עסקינן בתופעה שאינה ייחודית לתובעת
7 וכי: "מדובר בשיטה ידועה להאצת אתרים" וכי: "לא מעט מקדמי ובוני אתרים סיפרו לי
8 על פרקטיקות דומות שמתבצעות על ידי מאיצי אתרים". גם האזהרה שבכותרת הכתבה
9 אינה מפני התובעת, אלא מפני "אנשי מקצוע" באופן כללי.
- 10 72. מכל מקום, אינני סבור שהנתבעים ציינו רק את שמה של התובעת על מנת לפגוע דווקא
11 בה, אלא הביאוה כדוגמה ואינני סבור שבחירתם לעשות כן נבעה ממניעים זרים. על כן אין
12 בכך לשלול את הגנת תום הלב, הגם שלקחתי זאת בחשבון בפסיקת הוצאות ההליך.
- 13 73. מנגד, בענייננו לא מתקיימות הנסיבות הקבועות בסעיף 16(ב) לחוק אשר קובע חזקה
14 הפוכה, לאור הדברים שהובאו לעיל. משמצאתי כי תוכן הפרסום היה אמת וכי לא הוכח
15 כי הנתבעים התכוונו לפגוע במידה גדולה מזו שהייתה סבירה לשם הגנת הערכים המוגנים
16 על ידי סעיף 15 לחוק, לא חלה החזקה שבסעיף 16(ב) לחוק.
- 17 74. לאור האמור לעיל, אני קובע כי חלה על הפרסום גם הגנת תום הלב שבסעיף 15 לחוק.
- 18 **שימוש בתמונותיה של התובעת- האם הפרת זכות יוצרים?**
- 19 75. התובעת טענה כי הנתבעים לא ביקשו וכמובן לא קיבלו רשות לעשות שימוש בתמונותיה.
20 בכך הפרו הנתבעים את זכות היוצרים והזכות המוסרית שלה.
- 21 76. מנגד, הנתבעים טענו כי בכתבה שובץ צילום מסך מתוך סרטוני פרסומת שהפיצה וקידמה
22 התובעת במרשתת במסגרת הקמפיין השיווקי למכירת שירותיה ללקוחות פוטנציאליים.
23 צילומי המסך מהווים חלק בלתי נפרד מסקירה, דיווח עיתונאי וביקורת על אודות
24 השירותים שמספקת התובעת, ופרסומם מותר ומוגן ומהווה "שימוש הוגן" מובהק
25 ו"העתקה של יצירה הממוקמת במקום ציבורי" (מרשתת), ולפיכך מוגן בהתאם להוראות
26 חוק זכויות יוצרים.
- 27 77. סעיף 18 לחוק זכות יוצרים קובע כי:
28 "על אף הוראות סעיף 11, עשיית הפעולות המפורטות בסעיפים 19 עד 30 מותרת
29 בתנאים המפורטים באותם סעיפים ולשם השגת המטרות המפורטות בהם, אף
30 בלא קבלת רשות מבעל זכות היוצרים ובלא תשלום תמורה...".
- 31 78. סעיף 19 לחוק שכותרתו "שימוש הוגן" קובע כדלקמן:

בית משפט השלום בבתי ים

ת"א 28467-03-21 אבן פניץ נ' הוצאת עתון הארץ בע"מ ואח'

תיק חיצוני:

- 1 "א) שימוש הוגן ביצירה מותר למטרות כגון אלה: לימוד עצמי, מחקר, ביקורת,
2 סקירה, דיווח עיתונאי, הבאת מובאות, או הוראה ובחינה על ידי מוסד חינוך.
3 (ב) לצורך בחינה של הוגנות השימוש ביצירה לעניין סעיף זה, יישקלו, בין השאר,
4 כל אלה:
5 (1) מטרת השימוש ואופיו;
6 (2) אופי היצירה שבה נעשה השימוש;
7 (3) היקף השימוש, מבחינה איכותית וכמותית, ביחס ליצירה בשלמותה;
8 (4) השפעת השימוש על ערכה של היצירה ועל השוק הפוטנציאלי שלה..."
- 9 79. לעניין זה אני מקבל את טענת הנתבעים כי מדובר בשימוש הוגן בהתאם לסעיף 19 לחוק.
10 השימוש בתמונתה של התובעת היה מתוך סרטון תדמית שהפיצה בעצמה ונעשה לצורך
11 דיווח עיתונאי. מטרת השימוש בתמונה הייתה למטרה לגיטימית כחלק מהדיווח העיתונאי
12 לגבי הפעולות בהן נוקטת התובעת. היקף השימוש היה מינורי ולא פגע ביצירה והשימוש
13 שנעשה לא השפיע כלל על ערכה של היצירה.
- 14 80. הזכות המוסרית (סעי' 46 לחוק זכות יוצרים) של התובעת ביצירה לא נפגעה אף היא. לא
15 מצאתי כי הוטל פגם ביצירה או סילוף או שינוי צורה אחר, ולא נעשתה כל פעולה פוגענית
16 ביחס לאותה יצירה. אומנם שמה של התובעת לא מופיעה תחת הצילום במלואו, אך הוא
17 מופיעה באופן חלקי (שם משפחתה, כששמה המלא מוזכר בכתבה) ומובהר כי הצילום
18 לקוח מ"עמוד הפייסבוק" שלה: "פניץ באחד מסרטוני הקידום בעמוד הפייסבוק שלה".
- 19 81. כל זאת למעלה מן הצורך, שכן התנאי הבסיסי לקבלת סעד בגין הפרת זכות יוצרים הוא,
20 כי התובע יוכיח שהוא בעל הזכות ביצירה (מבחן המקור). התובעת לא הוכיחה כי היא
21 בעלת הזכות בתמונה (או בסרטון) אלא אך שהיא מצולמת בו. ממילא, בנסיבות אלו, היא
22 אינה זכאית לסעד בגין עילה זו (גם אם לא הייתי מקבל את טענת הנתבעים בדבר שימוש
23 הוגן). לאור האמור, דין תביעתה ברכיב זה להידחות.

חוק עוולות מסחריות:

- 24
- 25 82. התובעת טענה כי הנתבעים הפרו את סעיף 2 לחוק עוולות מסחריות בכך שפרסמו מידע
26 כוזב על עסקה ו/או משלח ידה ו/או מקצועה של התובעת.
- 27 83. הנתבעים טענו כי חוק זה אינו רלוונטי לטיב היחסים שבין התובעת לנתבעים.
- 28 84. גם לעניין זה אני מקבל את טענת הנתבעים כי החוק אינו עוסק במקרים דוגמת המקרה
29 שלפנינו. היחסים בין הצדדים אינם יחסים של תחרות, אלא כתבה עיתונאית על תופעה
30 בתחום מסוים. מכל מקום כמפורט בהרחבה לעיל לא מדובר בתיאור כוזב וממילא לא
31 קמה עילת תביעה בגין כך.

בית משפט השלום בבית ים

ת"א 28467-03-21 אבן פניץ נ' הוצאת עתון הארץ בע"מ ואח'

תיק חיצוני:

1 85. לכן דין התביעה גם ברכיב זה להידחות.

2 **סוף דבר:**

3 86. סיכומו של דבר- התביעה נדחית במלואה.

4 87. לעניין ההוצאות- משנדחתה התביעה יש לפסוק הוצאות נגד התובעת ולטובת הנתבעים,
5 שזכו בהליך. אולם, בנסיבות העניין מצאתי להפחית בפסיקת ההוצאות נגד התובעת,
6 בשים לב לאמור לעיל ולהלן.

7 88. למרות שצוין בכתבה כי מדובר "בשיטה ידועה להאצת אתרים" וצוין כי יש "פרקטיקות
8 **דומות שמתבצעות על ידי מאיצי אתרים**", הכתבה התמקדה אך ורק בתובעת כולל שמה
9 ותמונתה, מבלי שניתן טעם לכך. הנתבעים אף לא הבהירו שפעולותיה של התובעת אינן
10 מסבות לאתר נזק (של "קבצים שבורים") במקרה בו האתר מופעל שלא באמצעות "דפדפן"
11 הבדיקה. על האפשרות שיתכן וקוראים יתבלבלו ויסברו שלא כך הוא, ניתן ללמוד
12 מהאמור בכתב ההגנה, שם צוין כי מדובר ב"מניפולציה טכנולוגית שיש בה, בין השאר,
13 לפגוע ביישומי האתרים ותפקודם" (סעיפים 5 ו- 7 לכתב ההגנה), הגם שכתב ההגנה אינו
14 חלק מהפרסומים.

15 89. לפיכך: התביעה נדחית והתובעת תשלם לכל אחד מהנתבעים הוצאות משפט בסך של
16 3,000 ש"ח (ובסך הכל יחד, סך של 6,000 ש"ח). הסכומים האמורים ישולמו בתוך 30 ימים
17 שאם לא כן יישאו הפרשי הצמדה וריבית כדין.

18
19 ניתן היום, ה' סיוון תשפ"ד, 11 יוני 2024, בהעדר הצדדים.
20

אודי הקר, שופט

21
22